

OKRESNÁ PROKURATÚRA BRATISLAVA III
Vajnorská 47, 832 77 Bratislava 3

Číslo: 4 Pv 253/13/1103-31
EEČ: 2-10-25-2017

Bratislava III 10.01.2017

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: trestný čin: podvod podľa § 250 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 553/2002 Zbierky zákonov

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava III

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX 295 XXXXX, Slovensko
povolanie: XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- trestný čin: podvod podľa § 250 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 553/2002 Zbierky zákonov
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

poskytol pomoc XXXXX k zabezpečeniu spotrebného úveru, kedy dňa 02.10.2002 v meste XXXXX, v peňažnom ústave Všeobecná úverová banka, a.s., pobočka XXXXX, XXXXX uzatvoril zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru registračného čísla XXXXX, na základe ktorej zmluvy mu bol poskytnutý úver vo výške 9.958,18 € (300.000,- Skk) na osobný účet č. XXXXX, z ktorého bez vedomia a súhlasu XXXXX zabezpečil predisponovanie sumy vo výške 4.979,09 € (150.000,- Skk) na účet svojho brata XXXXX, čím spôsobil XXXXX škodu vo výške 4.979,09 € (150.000,- Skk),

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Uznesením vyšetrovateľa Okresného úradu justičnej polície Policajného zboru v Trnave, spisovej značky ČVS: OUJP-102/20-2003 zo dňa 10.02.2003 bolo podľa ustanovenia § 160 odsek 1 Trestného poriadku č. 141/1961 Zb. v znení účinnom v čase spáchania skutku, začaté trestné stíhanie vo veci trestného činu podvodu podľa § 250 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom v čase spáchania skutku a následne uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II, Úradu justičnej a kriminálnej polície, Odboru justičnej polície, Oddelenia ekonomickej kriminality, spisovej značky ČVS: ORP-865/OEK-B2-2007 zo dňa 05.12.2017 bolo postupom v zmysle ustanovenia § 206 odsek 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie XXXXX pre vyššie uvedený trestný čin prakticky na tom skutkovom základe, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Po ukončení vyšetrovania predmetnej trestnej veci, vec realizujúci vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II, Odboru kriminálnej polície, III. Oddelenia vyšetrovania postupom v zmysle ustanovenia § 209 odsek 1 Trestného poriadku predložil dozor vykonávajúcemu prokurátorovi tunajšej súčasťi prokuratúry skompletizovaný súvisiaci spisový materiál vyšetrovacieho spisu spolu s návrhom na podanie obžaloby na menovaného obvineného.

Preskúmaním a vyhodnotením všetkých v spisovom materiáli vyšetrovacieho spisu sa nachádzajúcich dôkazov jednotlivo i v ich vzájomnom súhrne v súlade s ustanovením § 2 odsek 12 Trestného poriadku za dosiahnutia objasnenosti skutkového stavu v súlade s ustanovením § 2 odsek 10 Trestného poriadku, z pozície dozor vykonávajúceho prokurátora som sa nestotožnil s predmetným návrhom vyšetrovateľa Policajného zboru, nakoľko som dospel k právnomu záveru, že skutok, ktorý je kladený za vinu obvinenému nevykazuje znaky skutkovej podstaty trestného činu podvodu podľa § 250 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom v čase spáchania skutku, ani iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona, v čoho dôsledku je nevyhnutné konštatovať, že predmetný skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

K uvedenému právnomu záveru som dospel po dôslednom posúdení predmetnej trestnej veci, poňatím skutkových zistení ustálených dokazovaním vykonaným v prípravnom konaní po vznesení obvinenia, predovšetkým s prihliadnutím na odsudzujúci rozsudok Okresného súdu XXXXX spisovej značky XXXXX zo dňa 09.12.2015, právoplatný totožného dňa 09.12.2015, ktorým bola obžalovaná XXXXX uznaná vinnou zo spáchania trestného činu úverového podvodu podľa § 250a odsek 2, odsek 5 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom v čase spáchania skutku, v podstate na tom skutkovom základe, že ako zamestnanec Všeobecnej úverovej banky, pobočka XXXXX umožnila získať úver, okrem iných, v predmetnej trestnej veci v procesnom postavení vystupujúcemu

poškodenému XXXXX, o ktorom žiadateľovi vedela, že nespĺňa podmienky na jeho poskytnutie, čím v tejto časti konania spôsobilá poškodenej spoločnosti XXXXX, a.s. škodu vo výške 300.000,- Skk (9.958,18€).

Obvinený XXXXX okrem iného uviedol, že poškodený XXXXX ho oslovil s požiadavkou zabezpečenia spotrebného úveru v čo najvyššej výške, za ktoré sprostredkovanie úveru mu prisľúbil polovicu sumy z poskytnutého úveru. Výška provízie za zabezpečenie úveru bola odôvodnená tým, že v čase žiadosti o úver bol menovaný poškodený nezamestnaným, v čoho dôsledku nespĺňal podmienky poskytnutia tohto. Obvinený vysvetlil, že sa spolu s poškodeným stretol pred pobočkou Všeobecnej úverovej banky XXXXX, kde bola zamestnaná XXXXX (právoplatne odsúdená pre trestný čin úverového podvodu podľa § 250a odsek 2, odsek 5 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom v čase spáchania skutku), ktorá umožnila menovanému poškodenému uzatvorenie sporného spotrebného úveru napriek tej skutočnosti, že XXXXX nespĺňal podmienky na poskytnutie úveru. Po schválení spotrebného úveru bol v nasledujúcom období XXXXX poskytnutý úver vo výške 300.000,- Skk, z ktorého na základe vzájomnej dohody mu previedol na účet brata XXXXX sumu vo výške 150.000,- Skk. Obvinený zdôraznil, že vo vzťahu k účtu menovaného poškodeného nemal dispozičné právo, v čoho dôsledku nemohol bez jeho vedomia a súhlasu dať peňažnému ústavu príkaz k predisponovaniu finančných prostriedkov.

Poškodený XXXXX dejový priebeh skutku ozrejmil tak, že mienil požiadať peňažný ústav o poskytnutie spotrebného úveru, k zabezpečeniu ktorého oslovil, okrem iných i obvineného XXXXX. Vysvetlil, že so sprostredkovateľom poskytnutia spotrebného úveru sa dohodol na provízii úspešného zabezpečenia vo výške 10.000,- Skk. Následne sa stretol s jemu neznámymi osobami pred pobočkou Všeobecnej úverovej banky XXXXX, v ktorom peňažnom ústave si založil bežný účet, na ktorý mu bola poukázaná suma poskytnutého úveru vo výške 300.000,- Skk. Vo vzťahu ku skutku kladenému za vinu obvinenému uviedol, že na základe doručeného mu výpisu z účtu zistil, že dňa 16.12.2002 bolo bez jeho vedomia a súhlasu z tohto účtu predisponovaných 150.000,- Skk v prospech účtu vedeného na meno obvineného brata XXXXX. Na tomto základe mal zato, že bol týmito osobami podvedený s následkom spôsobenia mu škody vo výške 150.000,- Skk.

Za účelom preverenia vzniknutých protichodných tvrdení dotknutých osôb obvineného a poškodeného týkajúc sa jednak dispozičného oprávnenia vo vzťahu k bežnému účtu poškodeného, ako i dokladu, na podklade ktorého bola z predmetného bežného účtu poškodeného prevedená polovica poskytnutého spotrebného úveru vo výške 150.000,- Skk na účet patriaci XXXXX, vec realizujúci vyšetrovateľ Policajného zboru, za predchádzajúceho súhlasu dozor vykonávajúceho prokurátora, postupom v zmysle ustanovenia § 3 odsek 5 Trestného poriadku požiadal peňažný ústav Všeobecná úverová banka, a.s. o poskytnutie týchto údajov podliehajúcich bankovému tajomstvu.

Z písomne poskytnutej súčinnosti označeného peňažného ústavu vyplýva potvrdenie tej skutočnosti, že sporné finančné prostriedky vo výške 150.000,- Skk boli prevedené z bežného účtu poškodeného na účet vedený na meno XXXXX, avšak doklad respektíve prevodný príkaz, na podklade ktorého boli tieto finančné prostriedky predisponované neboli orgánom činným v trestnom konaní poskytnutý z dôvodu skartácie tohto, z titulu uplynutia úložnej lehoty stanovenej Slovenským národným archívom XXXXX.

Za účelom náležitého zistenia a ustálenia skutkového stavu veci, vrátane preverenia tvrdení obvineného a poškodeného bola v procesnom postavení svedka vypočutá XXXXX, bývalá zamestnankyňa Všeobecnej úverovej banky, a.s., ktorá dňa 02.10.2002 spracovala a uzatvorila s poškodeným XXXXX zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru registračného čísla XXXXX na základe ktorej zmluvy bol menovanému poškodenému poskytnutý úver vo výške 9.958,18 € (300.000,- Skk), z ktorého účtu poskytnutého úveru mali byť následným konaním obvineného XXXXX predisponované finančné prostriedky vo výške 150.000,- Skk na účet vedený na osobu XXXXX, ktorá menovaná svedkyňa však využila právo svedka dané jej ustanovením § 130 odsek 2 Trestného poriadku a odoprela vypovedať, nakoľko by si svojou výpoveďou privodila nebezpečenstvo trestného stíhania.

V priebehu realizovaného vyšetrovania predmetnej trestnej veci, za účelom ustálenia spôsobu získania a poskytnutia spotrebného úveru registračného čísla 217/02/25003 v prospech poškodeného XXXXX a právneho posúdenia veci bol do spisového materiálu vyšetrovacieho spisu zabezpečený rozsudok Okresného súdu XXXXX III, spisovej značky XXXXX zo dňa 09.12.2015, právoplatný totožného dňa 09.12.2015, ktorým bola obžalovaná XXXXX, v predmetnej trestnej veci vyššie menovaná svedkyňa, uznaná vinnou zo spáchania trestného činu úverového podvodu podľa § 250a odsek 2, odsek 5 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom v čase spáchania skutku v podstate na tom skutkovom základe, vo vzťahu k predmetnej trestnej veci, že v období rokov 2001 až 2003 do ukončenia pracovného pomeru dňa 06.02.2003 ako zamestnanec Všeobecnej úverovej banky, a.s. s miestom výkonu práce v Retailovej pobočke XXXXX XXXXX, so sídlom Námestie 1. mája č. 25, XXXXX, od 31.10.2001 vykonávajúc dohodnutý druh práce vo funkcii Komerčný pracovník v TT 8 a od 01.12.2002 v pracovnej pozícii "Špecialista retailových úverov", v celkom 61 prípadoch prevzala žiadosti o poskytnutie spotrebných úverov, následne bez overenia pravdivosti údajov o žiadateľoch a ručiteľoch uvedených v žiadostiach o poskytnutie spotrebných úverov v otázke podmienok na poskytnutie úveru, na podaných žiadostiach a predložených potvrdeniach o výške príjmov zo závislej činnosti potvrdila pravdivosť týchto údajov, spracovala potrebnú dokumentáciu s vyjadrením odporúčania na schválenie, pričom mala vedomosť, že žiadatelia o úver a ručitelia nespĺňajú podmienky na poskytnutie spotrebných úverov a že predložené potvrdenia o výške príjmom zo závislej činnosti sú fiktívne, čím takto umožnila uzatvorenie úverových

zmlúv, pri ktorých dlžníci a žiadatelia nespĺňali podmienky na poskytnutie, okrem iných, úveru č. XXXXX v prospech dlžníka XXXXX (v predmetnej trestnej veci vystupujúcemu v procesnom postavení poškodeného) s dátumom podpisu zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru zo dňa 02.10.2002, na základe ktorej dňa 16.12.2002 bol tomuto poskytnutý úver vo výške 300.000,- Skk (9.958,18 €) na jeho osobný účet vedený vo Všeobecnej úverovej banke.

Vyššie uvedené závery vykonaného dokazovania v predmetnej trestnej veci možno považovať za postačujúce k rozhodnutiu, pričom hodnotenie ďalších dôkazov vo vzťahu ku skutku samotnému presahuje potreby posúdenia dôvodnosti postupu zastavenia trestného stíhania podľa ustanovenia § 215 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, nakoľko za takto ustáleného skutkového stavu veci možno konštatovať, že skutok kladený za vinu obvinenému sa stal, avšak tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Podľa § 8 Trestného zákona, trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Z citovaného ustanovenia Trestného zákona vyplýva, že pre spáchanie akéhokoľvek trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona sa vyžaduje, aby páchatel naplnil všetky znaky skutkovej podstaty, toho ktorého trestného činu. Skutkovou podstatou trestného činu sa rozumie súhrn konkrétnych znakov, ktoré charakterizujú určité ľudské správanie ako trestný čin. Na naplnenie skutkovej podstaty trestného činu sa vyžaduje, aby boli splnené všetky zákonom požadované obligatórne znaky. Znakmi skutkovej podstaty trestného činu sú objekt, objektívna stránka, subjekt a subjektívna stránka. Všetky štyri skupiny znakov tvoria jednotný celok a sú v konkrétnej skutkovej podstate stanovené obligatórne. V prípade, ak niektorý z týchto znakov absentuje, nejedná sa v danom prípade o trestný čin.

Trestného činu podvodu podľa § 250 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom v čase spáchania skutku sa dopustí ten, *kto to na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl a spôsobí tak na cudzom majetku väčšiu škodu.*

Podľa § 89 odsek 13 Trestného zákona č. 140/1961 Zb v znení účinnom v čase spáchania skutku, *škodou nie nepatrnou sa rozumie škoda dosahujúca najmenej výšku minimálnej mesačnej mzdy, škodou nie malou sa rozumie suma dosahujúca najmenej šesťnásobok takej mzdy, väčšou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej dvadsaťnásobok takej mzdy, značnou škodou suma dosahujúca najmenej stonásobok takej mzdy a škodou veľkého rozsahu suma dosahujúca najmenej päťstonásobok takej mzdy. Tieto hľadiská sa použijú obdobne na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.*

Objektom citovaného trestného činu je predovšetkým vlastnícke právo alebo práva súvisiace s držbou veci, pričom objektívna stránka kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu podvodu spočíva v konaní páchatel'a, ktorý uvedením iného do omylu, respektíve využitím niečieho omylu dosiahne, aby došlo k neoprávnenému presunu majetku z jednej osoby na osobu inú, ktorého následkom konania spôsobí inému väčšiu škodu. Zákonný znak objektívnej stránky trestného činu je zároveň charakterizovaný jednak konaním páchatel'a, jeho následkom, vrátane príčinného vzťahu medzi konaním a následkom.

V tejto nadväznosti je nevyhnutné zdôrazniť, že následok respektíve spôsobenie následku je obligatórnym znakom charakterizujúcim objektívnu stránku trestného činu, ktorého význam spočíva najmä v tom, že následok skutku je smerodajný pre samotné určenie existencie trestného činu.

Vyhodnotením všetkých vyššie uvedených dôkazov objasňujúcich skutkový stav trestnej veci, ustálených predovšetkým po vznesení obvinenia možno konštatovať, že konanie obvineného XXXXX, ktoré je predmetom tohto trestného konania, postráda predovšetkým znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty označeného trestného činu.

Z ustáleného dejového priebehu a skutkového stavu predmetnej trestnej veci vyplynulo, že v procesnom postavení vystupujúcemu poškodenému XXXXX bol na základe zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru registračného čísla XXXXX zo dňa 02.10.2002, poskytnutý úver vo výške 300.000,- Skk, ktorého zabezpečenie sprostredkoval obvinený XXXXX prostredníctvom XXXXX, ktorá z pozície zamestnankyne Všeobecnej úverovej banky pobočka XXXXX, umožnila menovanému poškodenému uzatvorenie označenej úverovej zmluvy. Vykonaným vyšetrovaním predmetnej trestnej veci bolo zároveň preukázané, že po poskytnutí takto získaného bezúčelového spotrebného úveru v prospech poškodeného na jeho zriadený osobný účet vedený v totožnom peňažnom ústave boli z tohto účtu prevedené finančné prostriedky vo výške 150.000,- Skk na účet vedený na meno brata obvineného XXXXX, avšak z dôvodu skartácie respektíve neexistencie dokladu, na podklade ktorého boli tieto finančné prostriedky predisponované doposiaľ nie je zrejmé a zároveň zistiteľné, ktorá osoba dala pravdepodobný prevodný príkaz k takémuto naďalej spornému postupu, kedy s prihliadnutím na tvrdenia poškodeného bola daná vyššia miera pravdepodobnosti, že takto konal obvinený bez vedomia a súhlasu poškodeného. Konanie obvineného XXXXX vykazujúce počiatkový podvodný spôsob uvedenia poškodeného do omylu týkajúci sa možnosti zabezpečenia spotrebného úveru a následné prevedenie takto získaných finančných prostriedkov poskytnutého úveru s následkom spôsobenia škody poškodenému predstavujúcej úbytok z jemu poskytnutého spotrebného úveru registračného čísla XXXXX vo výške 150.000,- Skk, bolo predmetom tohto trestného stíhania vedeného voči menovanému obvinenému.

Naproti tomu bolo však následným dokazovaním prípravného konania v predmetnej trestnej veci zistené a ustálené, že spotrebný úver vo výške 300.000,- Skk, bol na základe uzatvorenej zmluvy o spotrebnom úvere registračného čísla XXXXX zo dňa 02.10.2002 poskytnutý v prospech poškodeného XXXXX podvodným konaním XXXXX, ktorá z pozície zamestnankyne peňažného ústavu Všeobecnej úverovej banky, pobočka XXXXX prevzala označenú spornú žiadosť XXXXX o poskytnutie spotrebného úveru a následne napriek jej vedomosti o nesplnení podmienok XXXXX k poskytnutiu úveru, túto zmluvu odporučila na schválenie, umožnila uzatvorenie tejto zmluvy a následne samotné získanie takto poskytnutého sporného úveru, ktorým konaním vo vzťahu k označenému úveru poskytnutému XXXXX spôsobila poškodenej spoločnosti XXXXX, a.s. škodu vo výške 300.000,- Skk.

Na základe skutkovej a právnej analýzy predmetnej trestnej veci možno dospieť k jednoznačnému záveru, že trestné stíhanie obvineného XXXXX nevykazuje znaky skutkovej podstaty trestného činu podvodu podľa § 250 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom v čas spáchania skutku, prípadne iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona, z dôvodu absencie obligatórne stanovených zákonných znakov objektívnej stránky skutkovej podstaty označeného trestného činu, predovšetkým znaku trestným činom spôsobeného následku, nakoľko konaním obvineného XXXXX nebola v predmetnom trestnom konaní vystupujúcemu poškodenému XXXXX spôsobená škoda predstavujúca úbytok finančných prostriedkov z jemu poskytnutého spotrebného úveru a to z toho dôvodu, že priority poskytnutý samotný úver v prospech poškodeného XXXXX, na podklade zmluvy o spotrebnom úvere registračného čísla XXXXX zo dňa 02.10.2002, bol menovaným poškodeným získaný už podvodným konaním zamestnankyne peňažného ústavu Všeobecnej úverovej banky XXXXX, ktorej týmto konaním bol spoločnosti XXXXX, a.s., spôsobený následok škody, zahrňujúci celú výšku takto poskytnutého úveru, na ktorého poskytnutie poškodený XXXXX podmienky nespĺňal, na ktorom vyššie uvedenom skutkovom základe bola menovaná zamestnankyňa peňažného ústavu zároveň právoplatne odsúdená pre trestný čin úverového podvodu podľa § 250a odsek 2, odsek 5 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom v čase spáchania skutku, pre ktorý jej bol uložený trest odňatia slobody, ktorého výkon jej bol podmiennečne odložený za súčasného zaviazania k náhrade škody v prospech poškodenej spoločnosti vo výške takto poskytnutých a získaných úverov, týkajúc sa i úveru poskytnutého v predmetnej trestnej veci vystupujúcemu poškodenému XXXXX.

V nadväznosti na uvedené odôvodnenie možno súhrnne konštatovať, že trestné stíhanie vedené voči obvinenému XXXXX pre trestný čin podvodu podľa § 250 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom v čas spáchania skutku, za absencie obligatórneho znaku skutkovej podstaty označeného

trestného činu by bolo v príkrom rozpore s úmyslom zákonodarcu a dikciou príslušných trestnoprávných ustanovení.

Podľa ustanovenia § 215 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti som rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Peter Hatala
prokurátor